

Chcete vědět
ještě něco
o psech, ptácích?
Něco,
co byste nám ráda
řekla, Mistryně.
Už si na nic víc
nevzpomínám.
To je vše.
Jsou tak dobří,
tak dobří, tak dobří.
Jednoho dne, Zolo, řekla
jsem mu, jednoho dne...
Protože tak moc milují,
když spí vedle mě, a
Benny na mé posteli, protože,
když spí na mé posteli,
je tam pro ně příliš horko,
tak jsem řekla: „Prosím,
jdi spát někam jinam,
do svého pokoje nebo
alespoň níž na zem,
je tam chladněji.“
Protože v mé posteli,
já ještě mám nějakou bolest;
přijde a odejde,
ale stále mám
vleklou bolest a potřebuji
nějakou teplou podušku,
rozumíte, teplou dečku,
(Ano, Mistryně.)
elektrickou dečku, horkou.
Hřející dečku.
Ano, něco takového.
A když je tam Benny,
vaří se.
Ale někdy ho nechám.
Vypnu elektrickou dečku
a je to dobré. Některé noci,
když není příliš chladno
a moc mě to nebolí,
to tak uděláme.
A pak někdy jindy,
Zolo, Happy a Benny
běhali kolem mne
a řekla jsem:
„Onehdy
jsme měli chladno.
Bylo nám spolu dobře.
A když jste byli

pohromadě, byla jsem
velice šťastná, protože
mě to vůbec nevyrušovalo
a meditovala jsem dobře,
když jste byli vy dva
po stranách na mé posteli.
Ano, velmi dobré,
děkuji vám.“
A pak, dobrá, to bylo dobré.
A po večeři přišel Zolo
a začal št'ouchat do mé –
položil si nos
na moji ruku a měl ho tam –
řekl mi. „Pojďme.“
Protože normálně
bych mu řekla,
aby šel spát ven na chodbu
nebo někam poblíž,
protože nechce chodit
do svého pokoje.
Všichni spí venku,
je tam chladněji, a já si můžu
trochu přivřít dveře
a mít puštěné topení
v mé místnosti na moji bolest
a je to pohodlnější.
Ale ten večer do mě
stále št'ouchal,
než jsme šli do postele.
Řekl mi: „Chci jít znovu
do tvé postele,
jako posledně, protože
jsi dobře meditovala,“
a musela jsem je nechat.
Jelikož jsem ho
jednou pochválila,
myslel si, že udělal něco
velkého a št'ouchal do mě:
„Pojďme do postele“,
znovu a znovu.
Zkoušel to.
Je tak roztomilý,
tak velký, ale tak něžný,
je teď tak něžný.
A moc nemluví,
nemluví.
Jen tu a tam takto.
A když jí,
jí tak vznešeně, urozeně.
Všichni ostatní psi slintají

po jeho vegetariánských
kostech, protože on má
čas a užívá si to.
On ji kouše málo, málo,
pomalu a všichni ostatní psi,
„chlemtají, chlemtají,
chlemtají!“ a „Je pryč!“
A zase chtějí další.
Já říkám:
„Ne, tyto psí kosti
jsou jen na vaše zuby
a jen pro trochu
radosti,
ale není to jídlo, nemůžete
toho moc sníst,“
ale oni tomu nerozumí.
„Je to tak dobré“.
Já říkám: „Ano, ano, ale
není to jídlo, dobře?
Je to na zuby,
na zuby.“
A Zolo měl dokonce
podobnou jako oni,
ale menší psi
je zhltili tak rychle,
zhltili to jako vodu
a on tam seděl
a žužlal ji elegantně
a všichni psi
ho obklopili
a slintali jak blázniví.
Tak to dělá.
Jí velmi pomalu.
Někdy schválně nechá
Happy ukrást jeho kost.
Protože ona je
teď jediná dívka.
Ona je teď jediná
dívka ve městě.
A vždy ví,
jak s ním koketovat,
aby dostala, co od něho chce.
Když se
jiní psi přiblíží
a chtějí mu ukrást
zbytek lahůdky
z jeho veganské kosti,
nevrčel by
moc hlasitě,
ale dal by jim znát,

že je to zakázané, víte,
udělal by například „Grrrrrr!“
trochu, „Grrrrrr!“
Ale když přijde
Happy, neřekne nic.
Ona si o něho otře
trochu čumák
a pak, „Šup!“ běží
do jiné místnosti
a sní zbytek jeho kosti.
Někdy celou kost,
celou veganskou kost;
ukradne ji
než se naděje.
Víte, co myslím?
Ta dívka, řeknu vám, mohli
byste jí dát 10 balíčků,
zhltla by je
během dvou minut.
Cokoli, víte,
sušenky, cokoli,
vždy je
od něho může získat.
Ani Benny by ji nenechal,
ale Zolo ji nechá.
Ano, takový je to džentlmen.
Dobrá, myslím,
že bychom mohli o mých
psech mluvit stále,
ale nejsme zde... Nejsme
zde kvůli psům, kromě toho,
že jsem vám řekla,
že se pozvedli na 68, 69.
Poslední je Hally,
protože je tak agresivní,
má jen 67.
Ano, ale všichni ostatní
mají 68 a 69.
Všichni vaši psi a ptáci
jsou úžasné bytosti,
Mistryně.
Jsou, ano.
Dobrá, drahá.
Děkuji Vám, Mistryně.
(Není zač.)
Ahoj, Mistryně. (Ahoj.)
Chtěla jsem se Vás zeptat
na muslimského mistra,
který představí Ježíše
muslimům.

Říkáme mu,
„Mahdi Al Montazar.“
Korán
to o něm předpověděl.
Bude kráčet s Ježíšem,
aby přinesl mír
na Střední východ.
Teď ho muslimové
očekávají.
Súfistický mistr mojí sestry
Nakhabandi jim říkal,
že je ve skutečnosti v Síríi.
Mohla by, prosím, Mistryně
něco říct
k Mahdi Al Montazarovi?
Děkuji, Mistryně.
Jak by mohl pracovat
s Ježíšem? Dobrá.
Vy víte, kde je Ježíš?
Že s ním může pracovat,
například?
Moje krásná dámo,
každý muslim,
který zná tu cestu je
Mahdi Al Montazar, (Ano.)
a představuje Ježíše
ze svého srdce, ze své
lásky k Ježíšovi, protože
rozumí tomu,
že Ježíš taky pracuje
stejným způsobem
jako Prorok Mohamed,
mír buď s ním, ano?
Stará se stejným způsobem,
aby pozvedl lidstvo
a učil nás
milosrdnému způsobu života.
A představit Ježíše,
možná neznamená
Ježíše fyzicky,
ale jeho učení,
jeho vznešené učení, jeho
povznesený, soucitný,
láskyplný způsob života,
hodící se ke způsobu
života dětí Boha.
Takže... mnozí dokonce ještě
na Ježíše čekají. Ano, taky.
Čekají pořád.
Až do teď.

Od zmrtvýchvstání
čekají na Ježíše
a jak jsem vám již
mnohokrát říkala,
co očekávají?
Jak se Ježíš má vrátit?
Jak bychom ho poznali?
Znali jsme ho jen
z fotografií, že?
Myslím, malby,
a každá malba
nevypadá stejně.
Je tam pokaždé
něco jinak.
Jak bychom ho tedy
poznali,
kdyby někdy přišel?
Ale víte,
ať se to zdá neuvěřitelné,
mnoho lidí stále očekává,
že Ježíš sletí z nebes.
že Ježíš sletí z nebes. Ano,
to není k smíchu, opravdu.
I kdyby to Ježíš udělal,
jsem si jistá,
že pozemšťané by ho
zastřelili dřív než by přistál.
Vy víte,
jak všechno sestřelujeme,
zabíjíme vše,
co nevypadá jako my,
co nevypadá tak,
jako my, že?
Když byl Ježíš na Zemi,
všichni čekali
na Mesiáše, posla
a ukřižovali –
pronásledovali a ukřižovali
toho, který to byl.
Dnes by to mohlo dopadnout
stejně, kdyby Ježíš přišel.
Oni věří
v druhý příchod Ježíše
a jako dokonce u mnoha
dalších Mesiášů;
věří v druhý příchod
Mesiáše a dívají se
vzhůru k nebi a čekají.
Kdo ví?
Zatím co to může být tak,

že Ježíš tady byl
celou tu dobu,
pracuje zapáleně, aby
zachránil duše nebo planetu.
Musí se ale možná skrývat
před orgány,
podezřivými orgány,
před mocí,
všude,
před naháněním policií.
Může
uskakovat před kulkami,
sklánějícími se noži,
vyhýbat se nožům,
utíkat před ohněm,
běhat do bezpečí
z jednoho místa do druhého,
z jedné země do druhé,
dívat se přes rameno,
kamkoli jde nebo
ležet slábnoucí v nemoci
na posteli, když se o něj
nemá skutečně kdo postarat
nebo se dívat neklidně všude
přes rameno, když
pracuje pro svět,
zatímco běží pro bezpečí;
Pracuje ve tmě,
ze strachu, že i jasné
světlo by mohlo prozradit,
kde pracuje.
Musí pracovat v tichosti,
z obavy,
že i hluk by ho
mohl prozradit.
Většinou by pracoval
sám a sám,
protože by mu nikdo
moc nerozuměl,
ani jeho vlastní žáci.
To už znáte z Bible.
Stejně, kdo by
rozpoznal Ježíše,
takto pokorně pracujícího,
kdyby se vůbec někdy
vrátil zpět na Zem?
Je zvláštní vidět,
jak mohou lidé
nepoznat Pravdu,
když se s ní potkají

a Proroka,
když se s ním setkají.
Protože kdyby
poznali Pravdu
a Proroka,
nepronásledovali by
Proroka Mohameda,
nezabili by
Ježíše a mnoho dalších
poslů Boha.
Ano, Mistryně.
Je to podivnější než fikce,
ale historie se může
znovu nějakým
způsobem opakovat.
Doufejme, že Ježíš – kdyby
přišel – že bude v bezpečí,
aby mohl dokončit svou misi
kvůli lidstvu.
Kdyby Ježíš přišel,
myslíte si, že by ho
všichni vítali s otevřenou
náručí? (Ne, Mistryně.)
Odvážil by se vždy
odhalit, kdo je,
aniž by si ublížil,
aniž by mu lidé ublížili?
Nemluvě o tom,
aby otevřeně letěl
z nebe sem dolů.
Rozhodně bych se modlila,
aby to nedělal. Dobrá.
Odpovědělo to
na vaši otázku?
Ano, Mistryně. Děkuji Vám.
K vaší spokojenosti?
Ano, Mistryně.
Dobrá.
Zůstaňte věrná
své muslimské víře;
a vy všichni,
zůstaňte věrní své víře.
Zůstaňte věrní učení
starých mistrů
a proroků.
Pak budete v pořádku
tady i v Nebi –
(Ano. Ano, Mistryně.)
ať Ježíš přijde nebo ne.